

"Om jorden er med Yfmyggfald; Hg Gud faaar da Gøffendige inoer, men da Yfmygge givnes for Naad, igien Guds Ord. Man vil seer mere Lyf til at Yfmygge og med Gømmod; med grov, sjulig eller fin aandelig Gømmod. Daad Yfmyggfald falder stak ikke i Maanedets Daaag. Alle Digterues faldt over Gømmodige, fulger vil givnes fjelle en Gøttorolle; Iugen far, Paudo for at stille sig i drooger. Alle ville anfald, Iugen vil ager faa. Alle ville indtage Guds Hjerte og Jemalen for Dydofaldt. Og med den Guds Ord og Aand os migang dættelig af den Djevelske Gømmododroem, saa falde vi for vi' tes og for, igjen tillage i den. Omgatte da Gud selv igjen indstige og os til mislag i Lyfnaar, som Yfmyggden sig selv, og til Hælselag i den, som Iugen fæns over, der fornuvrede sig selv, og tætt vilde mere.

Gud vinder og opfæier da Yfmygge. 1. Saul søger Udoverretning.
~~Udoverretning~~
 2. Saul ser yaa sin Unøndigfald. 3. Saul faaar den droffeldste Klædo.

I

1. Alle med sig selv talte om Sauls Yfmyggfald; at adlyde sin Djaevn. b. Men seer for, hvad sigernes sig og raade faa. c. Indbildt sig daen seer Iugen, besøger Iugen, med dell, besøger Iugen Lønmaster. d. Sel høies vil man nok løse, men ikke af Klægere.
2. Dog gaar det bedre med at lære af Maana, far, end af Gud. b. Saul vil overrigtig sønge Gud og tro. c. Han tæjler ikke, da Samuel taler om Opvinderne. d. Det oplyder om at sønge Gud med Loo! e. Ser at givne sig ad faa siges, om det ender mod sat godt Guds. f. Ellers for at troe det Dørfte, faa løser os.
3. Maana, faa, raar vi sønge den, Linnu løse og Broddelige Sang. b. Jes faaar Saul en god, i sigelig Udoverretning. c. Man fæns mat og i det sigende mod Guds Ord med Samuel!!

II

1. Saul søger yaa sin Dødfølelse, ondligfald. b. Hans Yfmyggfald er en natu-
 lig, et vovergængt Maana, faa. c. Dog beltræb den sig Guds Ord og fæns
 sig. d. Den seer sig elstende den rige Yfmygling.
2. Dog Gud fondrer aandelig Yfmyggfald, Sættigdom i Aand. b. Omvendt
 yaa Djuisens Gøndelf. c. Uden den givne der Iugen Dileguelp af den
 offret afvæitue, d. Iugen Opvæitue til Guds vilken.
3. Loo yaa ager Unøndigfald tragten ikke efter Dørfte for. b. Det var Dørfte
det med Saul. c. Hin Loo ogvæitue ikke mod Maana, faa og Gud.

III

1. Naturlig Yfmyggfald ledte til Arafedat. b. Det Ledte yaa Lørdet sig
 den. c. Den Yfmygge var Samuels, brofset. Lønmaster, Lønmaster. d.
 med sig Dørfte. e. Gud fæns søngat for Miniposter, som det rette Indbild
i Maana. (Draugen vilde, at brofsete boide den) for en Abvæitue i rette
Dørfte til Samuel, som Mad.
2. Aandelig Yfmyggfald ledte til Dørfte med Lønmaster Dørfte. b. Med det rette
Offervæitue, Gøndelfæitue om den Lønmaster!!! c. Da bliver den Yfmygge
Yfmyggfald; ja seer opvæitue. d. Det Ledte yaa jorden og i Jemalen er
giant til en Dørfte! e. Det er forlig at se den, at vedags og at opbyg-

Sept 1 Sam. 9, 11-24.

Loſe Luc. 14, 1-11.

314, 1-7. N° 22.

340, 1. "Manu alla untrou"

72, 7. "Der gnedigste Koſen"

Nachherren.

508, 3. 4. "Galt under Jefe"

505. N° 85.

515, 1. N° 5.